

S Z A F A R Z Y

*Pismo Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej
Archidiecezji Gnieźnieńskiej*

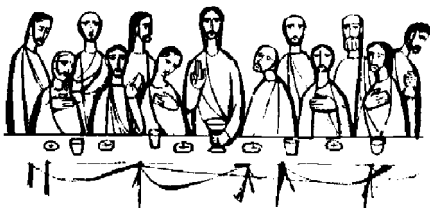
Numer 1/2007 (1)

www.szafarzekom.gniezno.opoka.org.pl

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Z radością przyjąłem inicjatywę dotyczącą powstania gazетки wydawanej przez szafarzy i dla szafarzy. Jest ona szczególnie ważna dlatego, że nie wszyscy mają dostęp do Internetu, aby móc śledzić informacje pojawiające się na naszej stronie internetowej. Gazetka będzie wydawana – przynajmniej na początku – dwa razy w roku: po rekolekcjach i po dniach skupienia. W każdym numerze będzie miejsce na świadectwa i opinie, którymi warto podzielić się z innymi.

W tym numerze oprócz sprawozdania z rekolekcji w Rościnnie zamieszczone są m.in. informacje przekazane biskupom uczestniczącym w 339 Zebraniu Plenarnym KEP przez ks. Biskupa Stefana Cichego, które dotyczą także nadzwyczajnych szafarzy Komunii Świętej. Zachęcam do lektury tego tekstu.

Zostały także zaplanowane pierwsze spotkania rejonowe:

- w Inowrocławiu, parafia pw. św. Mikołaja – 25 czerwca godz. 17.30 (odpow. Jacek Tarczewski).
- w Chodzieży, parafia pw. Nawiedzenia NMP – 26 czerwca, rozpoczęcie godz. 17.30 (odpow. Jacek Skowroński).
- w Gnieźnie, parafia pw. św. Radzyna Gaudentego – 27 czerwca godz. 18.00 (odpow. Rafał Kanke).

Plan tych spotkań jest następujący:

- Msza święta (szafarze w albach)
- konferencja nt. adhortacji *Sacramentum Caritatis*.
- dyskusja
- sprawy bieżące
- posiłek

Na spotkaniach omawiane będą także kwestie związane z wrześniową Ogólnopolską Pielgrzymką Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Świętej, na którą już teraz wszystkich zapraszam.

ks. Franciszek Jabłoński

Rekolekcje w Rościnnie, 23–25 lutego 2007

Jednym z obowiązków nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej w Archidiecezji Gnieźnieńskiej jest coroczny udział w rekolekcjach, które organizowane są przez opiekuna szafarzy ks. Franciszka Jabłońskiego. W tym roku rekolekcje odbyły się w Rościnnie w dniach od 23 do 25 lutego 2007. Archidiecezjalny Dom Rekolekcyjny w Rościnnie po raz kolejny stał się miejscem naszej modlitwy, spotkań i dyskusji. Po zakwaterowaniu wszyscy uczestnicy otrzymali materiały rekolekcyjne, wśród których znajdowały się m.in. lista szafarzy z podziałem na grupy, artykuły o tematyce liturgicznej, teksty liturgii godzin oraz specjalnie przygotowany śpiewnik.

Pierwszym wydarzeniem rekolekcyjnym była Msza Święta z homilią ks. Franciszka, w której poruszył on kwestię powołania szafarza do świętości, do życia małżeńskiego oraz do posługi szafarza oraz zwrócił uwagę na pierwszeństwo rodziny wśród różnych zadań, którymi się zajmujemy.

Po Mszy Świętej po raz pierwszy na rekolekcjach odbyła się droga krzyżowa w parku Domu Rekolekcyjnego. Przeżywanie nabożeństwa trochę utrudniał nam wiatr i wieczorne ciemności, ale z pewnością było to wydarzenie, które zapisało się w pamięci. Wszyscy mieli ze sobą świece – paschaliki, a rozważania przy poszczególnych stacjach były przygotowane przez samych szafarzy. Śpiew męskich głosów w ciemnym parku oraz światło świec oświetlające drogę tworzyły niecodzienne i niezapomniane wrażenie.

Na zakończenie pierwszego dnia rekolekcji ks. Franciszek spotkał się z nami i przedstawił artykuł ks. Zdzisława

Janica, w którym opisane zostały najczęstsze błędy liturgiczne, które można spotkać w polskich parafiach.

Sobotni poranek rozpoczął się od wspólnej jutrzni z krótką konferencją księdza Franciszka, który mówił m.in. o tym, że czynienie dobra wymaga wcześniejszego „zaprawienia się” w dobrym, zaś jednym z kolejnych kroków zaprawy jest decyzja o odmawianiu brewiarza, w miarę możliwości wspólnie z żoną.

Kolejnym punktem w planie rekolekcji była konferencja ascetyczna wygłoszona przez dyrektora Domu Archidiecezjalnego ks. dra Tomasza Trzaskawkę. Poruszył on temat życia duchowego nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej w kontekście *Instrukcji o nadzwyczajnych szafarzach Komunii świętej* III Synodu Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Zwrócił on uwagę na powiązanie sakramentu Eucharystii z sakramentem pokuty i pojednania oraz wyjaśnił, jakie cechy powinny charakteryzować kandydata na szafarza i szafarza, który pełni już posługę w parafii. Można te cechy potraktować jako swoisty rachunek sumienia, zadając sobie pytania:

- Czy jestem dojrzały w wierze?
- Czy jestem pobożny?
- Czy jestem nieskazitelny pod względem moralnym?
- Czy jestem solidny w życiu małżeńskim, zawodowym i sąsiedzkim?
- Czy poszerzam swoje kwalifikacje intelektualne?
- Czy jestem aktywny w życiu parafialnym?
- Czy jestem sprawny pod względem psychicznym i fizycznym?
- Czy kształtuję w sobie dobre cechy charakteru?
- Czy poszerzam swoją wiedzę teologiczną?

Jak co roku na rekolekcjach odwiedził nas ksiądz biskup Bogdan Wojtuś, który odprawił dla nas Mszę Świętą, wygłosił Słowo Boże oraz zjadł z nami obiad. Homilia, którą usłyszeliśmy koncentrowała się wokół Wielkiego Postu, który cały jest czasem rekolekcji i wezwaniem do nawrócenia. Chodzi tutaj o nawrócenie, które jest aktem wewnętrznym. Jednym z najbardziej zapadających w serce zdań okazały się słowa: „Łatwiej było wyprowadzić Izraelitów z Egiptu niż Egipt z ich umysłów i serc”. Ponadto ksiądz biskup mówił o zwróceniu się do Chrystusa jako o stanięciu w prawdzie, także wobec lustracji.

Spotkanie z księdzem biskupem po obiedzie składało się z trzech części. Najpierw szafarze mieli możliwość zadania kilku pytań księdzu biskupowi, co wykorzystali, aby dowiedzieć się, czy szafarz może posypywać głowę popiołem w Środę Popielcową oraz poprosili o wyjaśnienie kwestii powrotu tytułu prymasa do Archidiecezji Gnieźnieńskiej. W drugiej części spotkania Ks. Franciszek Jabłoński przedstawił krótki rys historyczny swojej opieki nad szafarzami (9 lat posługi) oraz plany na najbliższą przyszłość. Zostali także przedstawieni kandydaci na szafarzy, których w tym roku jest aż ośmiu. Na koniec prezes szafarzy, Daniel Słowiński wygłosił krótkie przemówienie w imieniu szafarzy oraz złożył ks. biskupowi życzenia z okazji zbliżającej się 70-tej rocznicy urodzin.

Kolejnym etapem rekolekcyjnej formacji była konferencja biblijna ks. dra Pawła Podeszwy, której treść dotyczyła opisu zmartwychwstania zamieszczonego w Ewangelii wg św. Marka. Po konferencji szafarze zadawali księdzu pytania dotyczące interpretacji niektórych fragmentów Pisma Świętego oraz wynikających z nich zasad wiary chrześcijańskiej. Wypowiedzi ks.

Podeszwy charakteryzowały się dużą przystępnością nawet dla tych osób, które nie mają przygotowania teologicznego.

Podsumowaniem sobotnich zajęć rekolekcyjnych była całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu. Po raz pierwszy w czasie adoracji aż do zakończenia śniadania w niedzielę wprowadzone było silentium, czyli cisza. Późniejsze komentarze i opinie były bardzo pozytywne, wielu szafarzy stwierdzało, że ta cisza była potrzebna i bardzo mocno wpłynęła na lepsze przeżycie adoracji. Adoracja trwała od godziny 20.00 do 7.30 i zakończyła się wspólną jutrznią.

W ostatnim dniu rekolekcji, czyli w niedzielę spotkanie poprowadził ks. Franciszek Jabłoński, na którym przedstawił książkę Davida Murrosa „Mężczyźni nienawidzą chodzić do kościoła”. Następnie omówione zostały zasady prowadzenia katechezy parafialnej dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. O swoich doświadczeniach z prowadzenia takich katechez mówili szafarze Jacek Tarczewski z Inowrocławia oraz Jacek Skowroński z Chodzieży. Ks. Franciszek przypomniał również o zbliżającym się „Dniu Świętości” prosząc o podjęcie modlitwy w intencji życia poczętego. Swoje świadectwo z realizacji takiego zobowiązania przedstawił Maciej Paszkiewicz. Pod koniec spotkania Ks. Jabłoński przedstawił w zarysie historię wyjazdów misyjnych księży z archidiecezji gnieźnieńskiej oraz pochwalił się napisaną niedawno publikacją, w której zamieszczone zostały informacje dotyczące wszystkich księży misjonarzy z archidiecezji gnieźnieńskiej. Temat ten został poruszony ze względu na 50. rocznicę podpisania encykliki „Fidei Donum” przez Piusa XII.

Po spotkaniu z księdzem opiekunem szafarzy zostali podzieleni na małe grupy. Celem dyskusji w grupach było znalezienie odpowiedzi na poniższe pytania:

1. W jaki sposób mamy zorganizować spotkania rejonowe?
2. Czy powinniśmy organizować odrębny dzień skupienia dla naszych żon?
3. Jakie znajdujemy najważniejsze wydarzenia z przeżytych rekolekcji? (świadectwa)

Animatorzy poszczególnych grup przekazali następujące wnioski z dyskusji:

Ad 1.

- Rejony są potrzebne ze względu na formację.
- Najlepszym dniem byłaby sobota.
- W każdym rejonie powinien być wyznaczony lider, który miałby kilka osób do pomocy.
- Zaproponowane zostały także dodatkowe nieformalne spotkania wieczorne.
- Jak najbardziej na spotkaniach powinny być żony, a spotkania powinny je dowartościować, ułatwić im zrozumienie naszej postugi.
- Termin spotkań nie powinien kolidować z uroczystościami kościelnymi oraz wakacjami.
- Propozycja organizacji to: msza święta, ciastko z kawą, wykład na ciekawy temat (całość 3-4 godziny).
- Sens mają spotkania tylko jednodniowe.
- Wskazana byłaby rotacja miejsc spotkań w rejonach.
- Mogłyby to być spotkania o charakterze formacyjnym i integracyjnym.
- Dobrą formą świadectwa byłoby słuzenie na sobotniej mszy

świętej w parafii przez wszystkich obecnych szafarzy.

- Spotkania powinny być przygotowywane lokalnie, oddolnie.
- Powinny być odrębne spotkania dla samych szafarzy i odrębne dla szafarzy z żonami – te drugie o charakterze bardziej integracyjnym (ognisko itp.).
- Obecnie trzy rejony to wystarczająca ilość.

Ad 2.

- Konkretne decyzje mogą zapaść po konsultacji z żonami.
- Jest to ewentualny kolejny krok po zorganizowaniu spotkań rejonowych.
- Propozycja przeprowadzenia ankiety wśród żon.

Ad 3. Szafarzom zapadły w pamięć szczególnie:

- adoracja i cisza
- wspólnie przeżywana Eucharystia
- katecheza biblijna ks. Pawła Podeszwy
- wspólna liturgia godzin
- kontakt z innymi szafarzami
- droga krzyżowa
- homilia ks. biskupa (zwłaszcza fragment o wyjściu z Egiptu)

Oprócz szafarzy swoje spostrzeżenia przedstawił także ks. Franciszek Jabłoński.

Na zakończenie rekolekcji wszyscy zjedli wspólny obiad, po którym prezes Daniel Słowiński podziękował ks. Franciszkowi Jabłońskiemu za organizację rekolekcji oraz wszelkie zaangażowanie i wsparcie, którym obdarza swoich podopiecznych.

Jacek Skowroński

Informacje przekazane uczestnikom 339 Zebrania Plenarnego KEP

Biskup Stefan Cichy, Przewodniczący Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski

[...]

3. Sprawa puryfikacji przez nadzwyczajnych szafarzy Komunii

P. 279 Ogólnego wprowadzenia do Mszału rzymskiego postanawia: "Naczynia liturgiczne puryfikuje kapłan, diakon albo ustanowiony akolita po Komunii lub po Mszy świętej, w miarę możliwości, na kredensie. Kielich puryfikuje się wodą albo wodą i winem; spożywa ją ten, kto dokonuje puryfikacji. Patenę wyciera się zwykle puryfikaterzem". Punkt ten nie wylicza nadzwyczajnego szafarza Komunii św. Na stronie www.nccbuscc.org/liturgv/cleansingofvessels.pdf jest odpowiedź kard. Arinze skierowana w tej sprawie do biskupów Stanów Zjednoczonych

4. Informacje o planowanych spotkaniach liturgicznych

a) Ogólnopolska Pielgrzymka Ministrantów i Lektorów do Lichenia

W sobotę, dnia 16 czerwca br. o godz. 11.00 rozpocznie się w Licheniu Ogólnopolska Pielgrzymka Ministrantów i Lektorów. Będzie to już druga Ogólnopolska Pielgrzymka. Pierwsza pielgrzymka miała miejsce na Jasnej Górze w dniu 25 VI 2005 r.

b) Ogólnopolska Pielgrzymka Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii św.

W sobotę, dnia 29 września br. odbędzie się III Ogólnopolska Pielgrzymka Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii św. na Jasną Górę. Początek o godz. 11.00.

Posynodalna adhortacja apostolska "Sacramentum caritas" (o Eucharystii, źródle i szczyście życia i misji Kościoła)

Niedawno Papież Benedykt XVI opublikował posynodalną adhortację „Sacramentum caritatis” stanowiącą podsumowanie XI Zwyczajnego Zgromadzenia Synodu Biskupów, który obradował w dniach 2-23 października 2005 r. na temat Eucharystii. Papież potwierdza w niej dobroczynny wpływ posoborowej reformy liturgicznej na życie Kościoła, niezależnie od pewnych zauważonych nadużyć. Dokument składa się z trzech części, zatytułowanych: (I) „Eucharystia, tajemnica wiary”, (II) „Eucharystia, tajemnica celebrowana” oraz (III) „Eucharystia, misterium życia”. Znajduje się w nich pogłębiona refleksja teologiczna nad różnymi jej aspektami i co najmniej 50 wskazań praktycznych o charakterze liturgiczno-duszpasterskim. Mowa np. o jej związkach z innymi sakramentami, zwłaszcza kapłaństwem i małżeństwem. W adhortacji apostolskiej "Sacramentum Caritatis" Papież zapowiada też wydanie kompendium, zaproponowanego przez uczestników ostatniego Synodu. Ma ono ułatwiać celebrację i głębsze przeżywanie tajemnicy eucharystycznej. Pod kierunkiem właściwych dykasterii watykańskich zostaną w nim zebrane teksty z Katechizmu Kościoła Katolickiego: modlitwy, wyjaśnienia mszalnych modlitw eucharystycznych i wszystko, co może się okazać użyteczne dla poprawnego pojmowania, sprawowania oraz adorowania Sakramentu Ołtarza. Zachęcając do lektury całego tekstu chciałbym zasygnalizować niektóre aspekty poruszone w nim przez Benedykta XVI.

Papież duże znaczenie przypisał sprawie porządku sakramentów inicjacji: chrztu, bierzmowania i

Pierwszej Komunii. Chodzi np. o ich kolejność i wiek osoby, która je przyjmuje. W różnych tradycjach chrześcijańskich wygląda to rozmaicie i chociaż nie ma charakteru doktrynalnego, to warto zastanowić się, w jaki sposób najlepiej ukazać Eucharystię jako centrum, do którego chrześcijanin powinien zmierzać.

Benedykt XVI potwierdził obowiązywalność celibatu kapłańskiego w Kościele łacińskim. Podkreślił, że problemu braku powołań nie rozwiąże się „jedynie poprzez zwykłe zabiegi pragmatyczne”. Zwrócił również uwagę na konieczność lepszego, bardziej równomiernego rozmieszczenia kapłanów na świecie, czemu może służyć działalność misyjna kapłanów diecezjalnych.

Papież potwierdził też praktykę niedopuszczania do sakramentów osób rozwiedzionych, które zawarły nowy cywilny związek małżeński. Kościół przyjmuje takie stanowisko, ponieważ podobne związki obiektywnie sprzeciwiają się jedności miłości między Chrystusem i Kościołem, która manifestuje się i urzeczywistnia w Eucharystii. Benedykt XVI podkreślił jednak, że katolicy rozwiedzeni i żyjący w powtórnych związkach „nadal – pomimo ich sytuacji – przynależą do Kościoła, który ze szczególną troską towarzyszy im w ich pragnieniu kultywowania, na tyle, na ile to jest możliwe, chrześcijańskiego stylu życia poprzez uczestnictwo we Mszy św., słuchanie słowa Bożego, adorację eucharystyczną, modlitwę, uczestnictwo w życiu wspólnotowym, szczerą rozmowę z kapłanem czy ojcem duchownym, oddawanie się czynnej miłości, dziełom pokuty oraz zaangażowaniu w wychowanie dzieci”.

Benedykt XVI widzi konieczność poprawienia jakości homilii, które

czasami są zbyt abstrakcyjne i ogólne. Zdaniem papieża kazania muszą ściśle wiązać się z celebracją sakramentalną i życiem wspólnoty. Duchowni, którzy je głoszą, winni opierać się na właściwej znajomości Pisma Świętego i pamiętać, że mają one pomagać wiernym w pełniejszym zrozumieniu i oddziaływaniu słowa Bożego na ich życie.

Papież sugeruje także, aby wielkie celebracje eucharystyczne, np. podczas liturgicznych spotkań międzynarodowych, sprawowano w języku łacińskim, z wyjątkiem czytań, homilii i modlitwy wiernych zachęcając jednocześnie do przywrócenia śpiewów gregoriańskich w czasie liturgii oraz do nauki języka łacińskiego w seminariach duchownych.

(JS)

Szafarze pełniący funkcje

Opiekunem nadzwyczajnych szafarzy w Archidiecezji Gnieźnieńskiej jest ks. dr Franciszek Jabłoński, który pełni tę funkcję z mandatu Arcybiskupa Gnieźnieńskiego. W pracy z szafarzami pomagają mu:

- prezes – Daniel Słowiński z parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Zagórowie
- zastępca prezesa – Wacław Gieburowski z parafii św. Krzyża we Wrześni
- skarbnik – Jan Plewa z parafii św. Najświętszego serca Pana Jezusa w Janikowie
- sekretarz – Jacek Skowroński z parafii Nawiedzenia NMP w Chodzieży
- fotograf – Roman Gasiński z parafii Nawiedzenia NMP w Gościeszynie
- administrator strony internetowej – Sebastian Szygenda z parafii św. Królowej Jadwigi we Wrześni

Jak zostałem szafarzem?

Przez długi czas byłem ministrantem i byłem przyzwyczajony do tego, że przeżywam Eucharystię aktywnie w niej uczestnicząc. To się trochę zmieniło, gdy zamieszkałem w innym mieście. Nie miałem tyle odwagi, aby jako człowiek przychodzący „nie wiadomo skąd” stanąć w prezbiterium. Poza tym mogłem być w kościele obok żony i trzymać ją za rękę. Po około roku zauważył mnie ksiądz proboszcz i zaproponował mi przygotowanie do posługi nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej. Niestety mój zbyt młody wiek nie pozwolił na podjęcie kolejnych kroków. Nie byłem też do końca przekonany, czy to jest moja droga. Moje zaangażowanie w życie parafialne polegało przede wszystkim na poszukiwaniu miejsca w jakiejś grupie parafialnej. Nie znalazłem takiej grupy, o której mógłbym powiedzieć, że jest *moja*. Nadal w sercu czułem, że powinienem robić coś więcej. Minęło kilka lat, zmienił się proboszcz. Postanowiłem, że będę czytał czytania na niedzielnej Mszy Świętej. Co tydzień w czasie liturgii słowa wychodziłem z ławki i czytałem, mając ciągle nadzieję, że ktoś weźmie ze mnie przykład i takich osób jak ja będzie więcej. Ksiądz proboszcz widział, że szukam dla siebie miejsca w parafii, więc zaproponował mi posługę nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej. To, że taką propozycję otrzymałem od dwóch różnych proboszczów było i jest dla mnie potwierdzeniem, że powinienem się zgodzić. W niedługim czasie pojawiłem się na dniu skupienia, później na rekolekcjach dla szafarzy, po których rozpocząłem swoją posługę. Pamiętam, że był to Wielki Czwartek, w roku Eucharystii. Uważam to za dodatkowy znak od Pana Boga, że widzi mnie właśnie blisko ołtarza i blisko swojej osoby ukrytej pod postaciami chleba i wina.

Jacek

Świadectwo z rekolekcji

Rekolekcje w Rościnnie – niecierpliwie na nie czekałem. Na spotkanie z braćmi szafarzami, a przede wszystkim na spotkanie z Panem, z Jego Słowem.

Już wieczór pierwszego dnia – piątkowa droga krzyżowa – prowadzona w parku otaczającym dom rekolekcyjny. Nowe doświadczenie, nowe przeżycie. Natura dostosowała się do treści tej liturgii – zmaganie z wiatrem, mrozem i ciemnością. Trud podtrzymania wątego płomyka świecy w tych warunkach – to jak trud podtrzymania światła wiary w otaczającym nas, pełnym pokus i presji pozbawionego Boga świecie. Ale właśnie w tej wędrówce za krzyżem Pana, wsłuchując się w refleksje poszczególnych stacji drogi krzyżowej, można znaleźć sens naszej życiowej wędrówki – sens i nadzieję. Większość obecnych w Rościnnie podzieliła moje odczucia, uznając później odprawioną drogę krzyżową za jeden z najgłębiej przeżytych momentów tych rekolekcji.

Sobota to spotkanie ze słowem Pana – najpierw rozważania ks. Trzaskawki na temat duchowości nadzwyczajnych szafarzy – jak bardzo muszę się starać, abym to nie ja był w centrum mojego życia, ale Chrystus. Jak trudno pozbyć się pychy i pielęgnować pokorę.

Później Msza św. pod przewodnictwem bp Bogdana Wojtusia. Najgłębiej chyba wszystkim zapadły w serca słowa ks. biskupa, który w trakcie homilii mówił o tym, że trudno jest człowiekowi „wyrzucić Egipt ze swojego umysłu i duszy”. Tylko dzięki łasce Chrystusa może nastąpić w nas przemiana, która pozwoli wyzwolić się od pokus świata i dążyć do doskonałości na drodze zbawienia. Ks. Biskupowi bardzo podobał się nasz

wspólny śpiew i modlitwy, mnie także. Bardzo daleko nam do gregoriańskich chórów, ale i tak zwielokrotniony, mocny, męski głos chwalcący Pana pieśniami i modlitwą brewiarzową, na wielu zrobił wrażenie. Od dawna przymierzam się, by zacząć regularnie odmawiać brewiarz, ale nie wiem, czy wystarczy mi konsekwencji, jak zwykle wątpię we własne siły.

W sobotnie popołudnie - fascynująca katecheza ks. Podeszwy o Zmartwychwstaniu Pańskim. O tym jak trudno nam z braku wiary rozpoznać Chrystusa Zmartwychwstałego, a cóż dopiero iść za Nim i realizować wezwanie – uwierzcie co wam powiedział i zróbcie co wam powiedział.

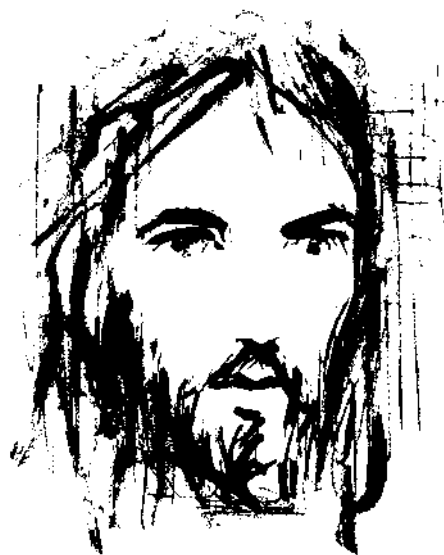
W ciągu roku bardzo brakuje mi takiej katechezy, tymczasem sobota w Rościnnie to solidna dawka materiału do przemyśleń, to także dobry punkt wyjścia do całonocnej adoracji Najświętszego Sakramentu. Tym przemyśleniom i adoracji jak najbardziej sprzyjał czas trwającej od sobotniego wieczoru do niedzielnego poranka ciszy. Takiej ciszy brakuje przecież nam wszystkim, każdego dnia zabieganym od rana do wieczora, w na pozór ważnych sprawach. Tymczasem powinien być w ciągu dnia czas zatrzymania i refleksji, nie tylko na pośpieszną modlitwę. Przecież głos Pana można usłyszeć tylko w ciszy. A Bóg wcale nie musi spieszyć się z tym, co chce nam powiedzieć. Tak więc chcąc być bliżej Niego, muszę codziennie spróbować wygospodarować jak najwięcej czasu na ciszę. To może być całkiem niezłe postanowienie wielkopostne, a może uda się je rozciągnąć na dłużej?

Nocna adoracja – ciągle uczę się jak ją przeżywać, jak najowocniej wykorzystać czas spędzony przed Utajonym w Najświętszym Sakramencie. Tym razem spędziłem go z różańcem w ręku. Wszak jest tyle spraw i osób, które chciałem polecić Bożemu Miłosierdziu, każdej z nich poświęcałem jedną dziesiątkę różańca.

W niedzielę spotkanie w grupach, wymiana doświadczeń i refleksji, także bliższe poznawanie kolegów. W napiętym planie tych dni skupienia trochę mało czasu na takie spotkania. Ale cóż, żeby spełnić wszystkie oczekiwania, takie rekolekcje musiałyby trwać z tygodni. Tymczasem zaś czas w Rościnnie dobiegł końca – krótkie pożegnania i czas w drogę do domu, do naszych rodzin. Szkoda tylko, że moi bliscy nie mogli wraz ze mną dzielić głębi przeżyć duchowych tych dni.

I znów tak długo będę musiał oczekiwać na kolejne spotkanie.

Tomek

Redakcja: Jacek Skowroński, tel. 0-67 2810467, e-mail: jacek@chodziej.tm.pl
Adres: ul. Ks. Kanonika Ksyckiego 5B/7, 64-800 Chodzież